

TEEKENEN DES TIJDS

☒ Het ontwaken der Mohammedaansche wereld ☒

DR. ZWEMER, ZENDELING ONDER DE Mohammedanen, heeft te Frankfurt a. M. voor Zendingsvrienden een belangrijke rede gehouden, waarin hij de volgende vijf stellingen ontwikkelde:

1. Nooit was de Mohammedaansche wereld zoo groot als nu;
2. Nimmer was ze ons zóó nabij;
3. Ze is rusteloozer dan ooit;
4. Ze is voor het Christendom *opengesteld* als nooit te voren;
5. Waarom de Christelijke Kerk nooit een zóó gróóte *verantwoordelijkheid* tegenover de Mohammedanen had als nu.

De gegevens ter verduidelijking zijn wel onze aandacht ten volle waard.

Eerst ná den wereldoorlog heeft de Islam Amerika ontdekt en tot nu toe verrezen daar reeds *honderden* moskeeën. (Berlijn en Parijs hebben elk reeds 2 moskeeën, Londen heeft er één.) In Zuid-Amerika alleen bevinden zich twee honderd duizend Mohammedanen.

De volgende cijfers bewijzen wel, hoe groot de Mohammedaansche wereld is: Op den *Balkan* leven 3³/₄ millioen Mohammedanen, in *Rusland* 17; in *Afrika* 49; in *Indië* 70; in *Ned.-Indië* 40; in *China* 12; in *Turkije* 13; in *Marokko*, *Perzië*, *Afghanistan* en *Beltoetsjistan* 30 millioen. En van deze circa 236 millioen Mohammedanen bevinden er zich in Christenlanden of hun koloniën 191. *Tachtig millioen* Mohammedaansche kinderen onder de veertien jaar zijn er, en ook dezen geldt: „Laat de kinderen tot Mij komen, en verhindert ze niet!”

Door de juistere kennis van de ontwikkelingsgeschiedenis van den Islam, en vooral ook door de vertalingen van den Koran, den Bijbel der Mohammedanen, is de Islamietische wereld ons zoo nabij gebracht. Mohammedaansche geleerden bezorgden reeds 32 verschillende vertalingen en Europeesche geleerden brachten den Koran in onze talen over. Er zijn verkeerswegen van Centraal-Azië door geheel Afrika, en Dr. Zwemer past daarop toe: „Bereidt den weg des Heeren, maakt Zijne paden recht.”

Rusteloos is de Mohammedaansche wereld in maatschappelijk, politiek en religieus opzicht. Zij kent communisten en socialisten evenals wij. Karl Marx' boek: „Het Kapitaal” werd in het Arabisch vertaald en wordt ijverig bestudeerd. De pers komt niet ten achter. In Kaïro verschijnen 96 bladen, behalve de week- en maandperiodieken. De Bijbel werd vroeger verscheurd en verbrand, — nu *gevraagd* en *gelezen*. Mohammedanen zenden hun kinderen naar de Zondagschool en de Medische Zending werkt met vrucht. Vroeger was het een uitzondering, wanneer een Mohammedaan zich in het openbaar liet doopen. Nu is de vrees zóóver verminderd, dat Dr. Zwemer in Perzië den openlijken doop bijwoonde van twintig volwassenen. Typisch is de mededeeling, die Dr. Zwemer onder zijn lezing doorvlocht; dat hij eens een Mohammedaan aantrof, lezende in den Bijbel. De man had kanteekeningen gemaakt in zijn Bijbel. Toen Dr. Zwemer hem daarnaar vroeg, antwoordde hij: „Zoo vaak als ik het leven der Christenen in *tegenspraak* vond met hun leer, maakte ik op den rand van mijn Bijbel een aanteekening.”

J. T.

330

DE STADSSINGEL

Van Noord naar Zuid in zacht gebogen lijnen
slingert de singel door het vol smaragd,
doorweven met lazuurtint en robijnen,
door boompertijen, dicht van loovervracht.

en 't water spiegelt met z'n kristallijnen
geschitter, waar de zilv'ren zon haar pracht
met oogverblindend glanzende doet weerschijnen,
en 't hemelblauw in blijde straling lacht.

Voor knusse huisjes, tuintjes vol van loover,
met trossen gouden regen en seringen
en klimop, dat uit muren schijnt te springen;

— — — — —
twee meisjes hupp'len 't knuppelbrugje over,
terwijl hun heldre kinderstemmen zingen
van lentetijd en al z'n mooie dingen.

☒

H. W. A.

JEUGDSCHRIJVERS

DOOR A. J. DREWES

EDUARD GERDES (12 Aug. 1821—12 Dec. 1898)

IN MIJN KAMER HANGEN HIER EN DAAR wat portretten. Neen, geen foto's in een fraai lijstje, maar portretten van bekende personen, die ik uit het een of ander tijdschrift, uit krant of prospectus heb gesneden, voor ik het drukwerkje, waarin het portret stond, in de prullenmand deponeerde. Het gaat me dan aan mijn hart, het contereitsel van die menschen, vooral wanneer ze — hoe dan ook — eenigen invloed op mijn leven hebben geoefend, met het oude papier te begraven. Eenigen tijd hangen ze dan met een paar punaises bevestigd aan den wand — en verdwijnen dan, of in een portrettenverzameling of toch in de prullenmand. En zoo hangen soms de meest verschillende portretten vreedzaam naast elkaar. Voor me hangt op dit oogenblik Dirk Volckertsz Coornhert, die „het geleerde te doen beter achtte, dan wat te doen is leeren;” die zei, dat het Christendom „niet en bestaat in den mond, maar in den grond, in de daad, niet in de praat.” Naast hem hangt het portret van Jetje van der Schalk, Mevrouw Roland Holst, met haar teleurgestelde oogen; de vrouw van het hooge ideaal, maar die in de „beweging” teleurgesteld werd, en die uit Moskou terugkwam gedésillusionneerd zooals allen, die het van den „mensch, die in den grond goed is,” verwachten, teleurgesteld worden, wanneer ze merken, dat Kant en de Christenen, die het „radikal Böse,” en het „in zonde ontvangen en geboren” belijden, het beter begrijpen. En naast haar hangt Eduard Gerdes, over wien we meer dan eenmaal een praatje moeten maken. Want Coornhert kent men in den regel alleen bij naam. Hij is voor de meesten een van die oude knarren, waarmee ze indertijd in hun letterkunde-studie een zeer oppervlakkige kennis hebben gemaakt. En Henriette Roland Holst hoort tot de revolutionairen, is socialist of nog erger. Men heeft wel eens wat van haar ge-